

der arbejdet i licitation? Er det ikke at tage disse mennesker og deres arbejdsplads alvorligt at sige, at vi ikke vil finde os i nedslidning og i arbejdsbetingede skader, fordi arbejdet er blevet udbudt på forkerte vilkår?

Hvad er det, Venstre tager alvorligt? Hvor er det, Venstre tager nogle af de her ting alvorligt? Lad os få nogle klare bud på, hvad det er, Venstre vil, ud over at sige, at det ser sympatisk ud. Vil man være med, eller vil man ikke være med, eller hvordan ser det ud?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg synes også, at det svar, jeg fik, gør det hele lidt klarere, for det lyder jo så, som om den indledende del af ordførertalen bare var sådan noget lidt varmt klister, der lige skulle lægges ud om, at selvfølgelig skal vi gøre noget for arbejdsmiljøet, mens Venstre, når vi kommer til de konkrete ting, hvor man faktisk lægger nogle betingelser ned over arbejdsmiljøet, og hvor man sætter nogle grænser for, hvad man kan tillade sig at gøre på de enkelte arbejdspladser, så alligevel ikke vil være med, for det vil være at lægge store administrative og andre byrder på arbejdsgiverne, og det vil man alligevel ikke være med til.

Så kommer vi tilbage til det, som var indledningen, nemlig: Jo, det er et problem, at der stadig er et uacceptabelt dårligt arbejdsmiljø på de danske arbejdspladser, men når det kommer til, hvad man skal gøre ved det, ja, så er der altså ikke vilje til at komme med nogen konkrete ændringer af den lovgivning, som er med til at regulere det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det lyder, som om de kære ordførere taler til en anden tale.

For det første vil jeg sige til det, hr. Carsten Hansen sagde: Ja, udbyderansvar kan være en af måderne, man kan forbedre arbejdsmiljøet på. Det var lige præcis det, jeg sagde i min indledende tale. Byggepladser er særlig farlige arbejdspladser, ja. Derfor synes vi, det er rigtigt, at man ser, om man kan rette op på noget dér.

Til fru Jette Gottlieb: Klister må være noget, der forefindes i fru Jette Gottliebs ører, for det er i hvert fald ikke noget, som er udtryk for det, der er blevet sagt her fra Venstres side.

Formanden:

Hr. Carsten Hansen, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen, så lad os få slået helt fast: Går Venstre ind for det, der ligger i lovforslaget omkring udbyderansvar? Går Venstre ind for det, der ligger omkring stramning af bygherreansvaret?

Jeg vil da gerne have tilkendegivet her fra talerstolen, om Venstre er med på *den* del af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes også, at debatten bliver interessant. For det ender jo med, hvis man skal tage fru Charlotte Antonsens replik for pålydende, at der bliver et meget bredt flertal bag forslaget til ny arbejdsmiljølov. Det synes jeg da er utrolig interessant.

Jeg kan forstå, at der er lidt betænkeligheder omkring nogle af de gebyrer, der skal lægges på; det kan jeg have megen forståelse for. Men set i en lidt større sammenhæng vil jeg sige, at hvis vi med nogle af de konkrete stramninger omkring udbyderansvar, bygherreansvar osv. kan halvere antallet af arbejdsbetingede skader, som rammer 50.000-60.000 personer om året, vil erhvervslivet jo spare ti fold mere end de småpenge, der bliver lagt på i gebyrer.

Kan Venstre ikke se noget perspektiv i det her? Og i, at vi så kan få vedtaget en arbejdsmiljølovgivning, som er bredt funderet i Folketinget og dermed også sætter meget mere turbo på de konkrete handlinger ude på landets arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet har ændret syn på hele retssikkerheden. Dels vil man nu til at indføre administrative bøder, hvor Arbejdstilsynet skal rende rundt og være dommer og udstikke bøder til folk, dels kan jeg forstå, at hr. Carsten Hansen vil afskaffe de tre behandlinger, der er af lovforslagene.

Selvfølgelig vil vi da ikke sige ja en bloc til et lovforslag. Ved første behandling tilkendegiver man sine synspunkter. Så går vi da ud fra, at regeringen naturligvis forhandler med os. Det, der jo er lidt interessant at høre her efterfølgende, er, hvor arbejdsministeren er indstillet på at gå på kompromis. For jeg går da ud fra, at regeringen ønsker det bredest mulige flertal på det her område.